

Nr 213.

Godkänd av första kammaren den 15 maj 1931.

Godkänd av andra kammaren den 16 maj 1931.

Till Konungen.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 12 maj 1897 (nr 27) för Sveriges riksbank, dels ock fullmäktiges i riksbanken framställningar om ändrad lydelse av 15 och 20 §§ samma lag.

(Bankoutskottets utlåtande nr 39.)

I en till riksdagen avlåten, den 6 februari 1931 dagtecknad proposition, nr 68, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 12 maj 1897 (nr 27) för Sveriges riksbank.

Härefter hava fullmäktige i Sveriges riksbank i särskilda till riksdagens bankoutskott avlätna, den 10 april 1931 dagtecknade skrivelser hemställt om vissa ändringar av 15 och 20 §§ samma lag.

Under återopande av vad som anförts i bankoutskottets av riksdagen godkända utlåtande nr 39, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 68, och fullmäktiges i riksbanken omförmälda framställningar — med förklarande, att Eders Kungl. Maj:ts i nämnda proposition framlagda lagförslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas — för sin del antagit följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 13, 15 och 20 §§ lagen den 12 maj 1897 (nr 27) för Sveriges riksbank.

Härigenom förordnas, att 13, 15 och 20 §§ lagen den 12 maj 1897 för Sveriges riksbank, vilket förstnämnda lagrum senast ändrats genom lag den 28 februari 1930 (nr 35), skola i nedan intagna delar hava följande ändrade lydelse:

13 §.

Riksbanken äger att driva utlåningsrörelse medelst:

a) diskontering — — — växlar;

b) utlåning — — — förbindelse;

c) utlåning mot förbindelse till återbetalning å bestämd tid av högst sex månader i förening med panträtt, som stiftats genom överlåtelse av upplagspantbevis eller upplagsbevis, varom stadgas i lagen om upplagshus och upplagsbevis, eller upplåtits i varor liggande å allmän våg eller satta i förvar hos tredje man, vilken förbundit sig att hålla dem eller deras värde riksbanken tillhanda, för så vitt den, som utfärdat beviset eller åtagit sig förbindelsen, prövas därför vederhäftig;

d) beviljande — — — kassakreditiv.

Från — — — sägs.

15 §.

Åt fullmäktige i riksbanken eller ledamot av styrelse vid avdelningskontor må lån och kassakreditiv beviljas endast mot säkerhet av statens, allmänna hypoteksbankens eller konungariket Sveriges stadshypotekskassas obligationer.

Lån — — — diskonteras.

Vad i denna paragraf stadgas om fullmäktig eller styrelseledamot gäller ock suppleant för fullmäktig eller styrelseledamot.

20 §.

Riksbanken må, när sådant av fullmäktige prövas erforderligt, begagna utländsk kredit.

Därjämte — — — räntegottgörelse.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, utom i vad den avser ändring i 13 §, i vilken del lagen träder i kraft den 1 januari 1932.

Stockholm den 16 maj 1931.

Med undersätlig vördnad.
